

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6 vtrum stuprum sit species luxuriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

dominus suorum actuum, sed per accidens, si homo non utitur somno ut somno, hoc est, ut inculo naturali liberi arbitrii, sed ut instrumento liberè malitè ad executionem mali potest homo in somno peccare mortaliter, non imperatue, sed executiue, ita quod exequatur per somnum ut instrumentum, executionem sui sceleris. & sic per sona, quæ ideo obdormit ut polluat, uel ex ipso somno, uel in somno dormientis, uel ab alio peccat mortaliter, ita quod peccatum inchoat elicitue, & imperatiue in uigilia. & consumatur per instrumentum somni executiue in ipsa pollutione. Nec obstat quod non est in potestate sua, ex quo dormit, in inchoare pollutionem, sicut non obstat peccatum homicidii per longum iactum bombardæ, quod ex quo emissa est, non est in potestate eius qui emittit, inchoare homicidium. Sic est enim quod in principio fuerit uoluntarie imperata, & applicata sunt instrumenta executiua, & per hoc patet responsio ad dubium, & utrumque argumentum. Nam uerum est simpliciter & absolute, per se loquendo, quod pollutio in somno non est peccatum, sed sequela quandoque peccati. Cum quo tamen stat, quod per accidens si quis utatur somno, ut in illo modo ad peccatum, eo modo, quo actus exterior in executione est peccatum quod primum ingerat argumentum. Et quia pollutio nocturna, quæ in uigilia fuit affectata solum, non habet somnum pro instrumento, ac per hoc ipsa non est executio in per se, sed solum obiectum affectus cum euentu in rerum natura, ideo talis pollutio relinquatur in ordine pollutionum nocturnarum per se, quas in littera docemur non esse peccata, sed sequelas precedentium peccatorum, quando accidit, ut in proposito huius secundi argumenti. Et ad probationem in oppositum, negatur quod ista pollutio sit uoluntaria in sua causa, quoniam desiderium non est causa rei desiderate, ac per hoc pollutio affectata non est, proprie loquendo, uoluntaria, sed uolita. Voluntarium enim significat quod est a uoluntate, uolentem autem obiectum eius. & si inchoatur, quia huiusmodi affectio praesertim, & quandoque est causa sequentis pollutionis nocturnæ, respondetur quod huiusmodi affectus contingit dupliciter. Primo, ut commotus corporis ad pollutionem: & sic habet rationem causæ. Alio modo ab-

lib. 1. ca. 1. a medio, to. 5.
 l. 1. c. 1. ad finem con. 3.

solute, ut desiderium tantum, & hoc quod a ratione caute. Primo autem modo habetur perfecte. Et dispositio, & per accidens pro instrumento utitur in somno ad pollutionem, & ideo reliquit nocturnam pollutionem cum horrore, sequitur in somno pollutio, & tunc non habet rationem culpæ, nec in se, nec in sua causa. Tertia uero causa est spiritualis extrinseca, puta, cum ex operatione demonis commouetur phantasmata dormientis in ordine ad talium effectum, & hoc quod quodammodo est cum peccato precedenti. In uigilia preparandi se contra demonis illusiones. Unde & in somno commouetur corpora. Quod uero est ibi, si que oī culpæ hōis est sola nequitia demonis. Sicut in collationibus patrum legitur * de quodam, qui semper in diebus festis pollutionem nocturnam patiebatur, hoc diabolo procurante, ut impediretur a gloria communiōe. Sicigit patet quod nocturna pollutio nō est peccatum, sed quod est sequela peccati precedentis.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod Salomō nō meruit in dormiendo sapientia a Deo, sed fuit in peccatis desiderii, pro quod est talis petitio Deo placuit, ut Aug. dicit 12. super Gen. ad litteram.

AD SECUNDUM dicendum, quod si in quod uires sensitiue interiores magis uel minus opprimuntur a somno pro uaporibus uoluntatis uel puritate, secundum hoc magis uel minus impeditur dormiēdo. Semp tñ qñ ad aliquod ipedit, ut nō possit oī liberari dicitur hēre, ut i. par. dicitur & dicitur nō imputat ad culpā quod tñcage.

AD III. dicendum, quod applicatio rationis nō ita ipedit a somno licet ius iudicij quod pñctur per commotionem ad insensibilia, quod sunt principia cogitationis humane. Et iō nihil phibet hominem somno nē apprehēdere aliquid de nouo dormiēdo, uel ex ipsis rebus precedentium cogitationū & phantasmatis oblati, uel et ex reuelatione diuina aut immisione angelorum, nisi uel mali.

ARTICVLVS VI.
 Vtrum suprum debeat ponere ius luxuria.

AD SEPTIMUM sic proceditur. AVI quod suprum non debet ponere ius luxuria, quia luxuria non est peccatum mortale, & ideo non debet imponi pena capitalis. Et sic patet per rationem. Quia ius suprum debet imponi pro peccatis mortalibus, & luxuria non est peccatum mortale, & ideo non debet imponi pena capitalis. Et sic patet per rationem. Quia ius suprum debet imponi pro peccatis mortalibus, & luxuria non est peccatum mortale, & ideo non debet imponi pena capitalis.

Super quæstionem centesimam articulum primum
 In articulo eisdem q. 114. dubium multum
 Item supri. Primum est, quia differunt
 re locum in puella spontanea & coacta

rente dotem pro matrimonio. Talis enim ex stupro sic habilior ad matrimonium. Nec patri fit iniuria, quia scienti & volenti no fit iniuria. In muliere quoque virgine atatis grandaeva, puta, quinquaginta annorum, quae amplius non est habilis generatio- ni, nec est sub custodia alicuius, locum non videtur habere ratio stupri.

¶ Secundum dubiu est, An masculus per- dendo suam virgini- tatem, puta, prima fe- minatione sua con- cubens cum merce- trice, committit pec- catum alterius spe- cies a simplici forni- catione, puta, in spe- cie stupri. Et est ra- tio dubij, quia si no, sequeretur, quod non omnes luxurie species se tenerent ex parte utriusque sexus: quoniam stu- pri species ex parte feminae tantum inue- niuntur, & sequeretur, quod masculus esset capax aureolae proprie virginum, & non utriusque oppositi virginitati sub stupri specie loca- re. Si sic, oportet saluare in tali pec- cato differentiam co- stitudinam stupri, quod non apparet.

¶ Tertium dubium est, An mulier virgo quae seipsum pollue- do venerem experit delectationem, peccet peccato stu- pri. Et est ratio du- bii, quia virginitas non perditur irre- parabiliter & illicit- ite: nisi per stuprum, sicut in femina: cum stuprum directe virginitati in mulie- re opponatur. Per omnem autem vo- luntariam pollutio- nem extra matrimonium advenientem virgini, perditur irrepa- rabiliter & illicita virginitas mulieris, ergo est stuprum. In oppositum autem est, quia per talem pollutionem non perditur virginitatis signaculum, cuius privatione minus habilis redditur mulier ad coniugium: sine hac autem privatione non committit- ur stuprum.

¶ Quartum dubium huic tertio annexum est, An illicitus concu- bitus cum muliere integra, polluta tamen per molliciem, seu so- domitiam, sit stuprum. Et est ratio dubij, quia quod non sit stuprum, apparet ex eo quod ibi non est virginitas deformatio, quia non est virgo, ut ex supradictis de virginitate patet. Et confirmatur, quia cum dicitur, stuprum est illicita virginitas deformatio, aut ly virgo est nomen virtutis, aut naturalis status. Si est nomen virtutis, ha- beatur intantum: quia illa non est virgo formaliter, nec materia- liter. Si naturalis status, sequitur quod stuprum, quod directe ei opponitur, non est vitium: quoniam vitium opponitur virtu- ti non naturali statui, nisi ut est materia virtutis. Sed hoc dici non potest secundum auctoris doctrinam, dicentis integritatem carnis non nisi per accidens se habere ad virginitatem. Constat namque, quod luxuria non contraponitur virtuti secundum ea quae per accidens se habent ad virtutem: aliter essent infinita vitia contra unam virtutem, eo quod infinita uni accidunt. In oppo- situm autem est, quia in tali coitu invenitur utrumque ad stupri differentiam spectans, scilicet & violatio signaculi virginalis, & iniuria patris custoditae.

¶ Quintum dubium est ex Martino in quaest. de stupro, volente quod stuprum non fornicatio rationem luxuriae speciei ex adiuncta pa- tris custodia: quia postea sola illicita oblatio virginitatis per coitum, ponitur stuprum & ea remota, quocumque alio po- sito, non ponitur stuprum, ergo ad stupri rationem fit esse illicita

A per coitum deformatio. Antecedens pro prima parte probatur. Si ponatur puella sine custodia deformatio illius non est sim- plex fornicatio, non adulterium, non raptus, non incestus, ergo stuprum. Quod ad secundam vero, quia concubitus cum puella in domo patris iam stuprata, non est nisi simplex fornicatio.

¶ Ad evidentiam ho- rum sciendum est, quod naturale luxu- rie genus in stupri speciem trahitur per naturale signaculum virginitatis mulieri attributum sub natu- rali custodia pa- tris, ita quod naturale signaculo non per accidens, sed naturaliter de- betur paterna custo- dia propter infirmitatem muliebrem in conservando prop- rii decus. Propter quod dicitur Eccl. 7. cap. Filiae tibi sunt, custo- di si corpus earum. Et quoniam haec na- turali ordine conne- xa sunt, scilicet custodia paterna signaculo ad sit virgineo, & econ- tra, quoniam secun- dum naturam ordi- nem sub mariti cura est soluta a patris potestate. Ha- bet etiam speciale impedimen- tum fornicarii concubitus virgi- nitatis signum, quod non debet nisi per matrimonium auferri. Vnde stuprum non est fornicatio simplex, sed concubitus qui fit cum meretricibus id est mulie- ribus iam corruptis, ut patet per * gl. 2. ad Corinth. 12. super illud. Qui non egerunt poenitentiam super immunditia & fornicatio- ne &c.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod quamvis virgo sit soluta a vinculo matrimonii, non tamen est soluta a patris potestate. Ha- bet etiam speciale impedimen- tum fornicarii concubitus virgi- nitatis signum, quod non debet nisi per matrimonium auferri. Vnde stuprum non est fornicatio simplex, sed concubitus qui fit cum meretricibus id est mulie- ribus iam corruptis, ut patet per * gl. 2. ad Corinth. 12. super illud. Qui non egerunt poenitentiam super immunditia & fornicatio- ne &c.

AD SECUNDUM dicendum, quod Amb. ibi aliter accipit stuprum, puta, scilicet accipitur pro omni pe- c- cum unum eorum dicitur, alterum coincelligendum est. Paterna namque custodia non cuiuscumque, sed signaculi virginalis est. Nam sicut naturalis ordine patris est alere filiam, & providere illi viam ad nuptias inclusivam eiusdem est custodire filiam bene habilem ad matrimonium. Minus autem habilis est mulier corrupta, quantum in se est, ad matrimonii copulam, ut patet, si sciretur ipsam esse corruptam, quoniam non inveniret suae conditionis virum. Et sic cum stuprum contra paternam dicitur custodiam, coincelligitur esse etiam contra signaculum custo- ditum. Et similiter quia signaculum huiusmodi habilem ser- vans mulierem ad matrimonium, naturaliter eget paterna cus- todia, & sub illo naturali ordine est, seu esse debet ideo contra signaculum virgineum agens, iniuriam patris facere coincelli- gitur custodia. Illius est siquidem signaculum illud ita patris quod ad conservationem, sicut mulier est mariti quod ad vltim venereum.

¶ Ad primum igitur dubium dicitur, quod mulier ex stupro ac- quiritens dotem, redditur quidem habilior ad matrimonium quo ad bona fortunae, sed redditur inhabilior, quo ad bona naturae tam corporis, quam animae. Stuprum autem penes damnatum naturalis boni attenditur, & non penes bona exteriora. Consensus quoque tam solutus, quam paternus est stupratoris iniuriam atre- nuet, non tamen tollit, tum quia huiusmodi consensus non est omnino voluntarius sed mixtus, sicut proscientis merces in ma- re propter necessitatem maioremque precipue & proprie, quia consensus in his, quos non sumus pro hito diti, non tollit quin scienti & consentienti fiat iniuria, ita quod cum dicitur, scienti & volenti non fit iniuria, & Nullus patitur iniuriam vo- lens, intelligitur in his tantum, quorum homo est dominus lecti- dum libitum suae voluntatis, sicut bona fortunae, & non in his qui

Gl. interli- neatis ibid.

quæ p[ro]p[ter] nos facta sunt, non tamen possumus, ut volumus, de illis ordinar[e], ut patet in naturalibus. Nam licet manus tua sit tua: non tamen p[ro]p[ter]ea potest de consensu tuo a te tolli sine iniuria tua. Sic enim mutilationis suæ reus, qui hoc facinus patret. Et similiter uxor tua non potest de consensu tuo sine tua iniuria cognosci ab altero. Et sic enim adulterii reus concumbens, cum ea, et ratio dicta est, quia non sumus felicitatis libertatem, talia uero domini: sed ab alio principio sunt hæc nostra quod ad aliquid seruato certo ordine, contra quem si fiat, iniuriam locum restat. Et quia signaculum uirginitatis nec mulieris, nec patris subest libertati ad libitum, sed a natura tributum, utriusque est seruandum usque ad nuptias: ideo neutrius iniuria uitatur ex utroque consensu contra naturam esse debitum, quo uterque commendatum hoc decus seruare tenetur. Ad obiectionem autem de muliere

per gaudium, dicitur quod quoad uirgo est, semper quantum est ex habilitate naturalis decoris, apta est coniugio: & ideo semper ex uiolatione redderetur inhabilis coniugio. Quod autem sub uulsiu custodiatur sit, quamuis de facto sit possibile, quia tamen non est per accidens, non tollit quin talis defloratio esset stuprum: quoniam morales species attenduntur secundum id quod communiter inueniri natura est. Constat autem quod communiter in humano genere uirgines sub parentum, uel alicuius loco parentum curato sunt: esse debent: & ideo uirginum defloratio absolute & per se stuprum est, ad quam speciem deflorationes, quæ per accidens aliter contingunt, reducenda sunt.

¶ Ad secundum dubium dicitur, quod cum species rerum sint fixæ numeri, ut dicitur 8. Metaph. in quibus sublatio unitatis uariatur speciem, & in masculo primo coeunte cum meretrice differentia stupri non saluetur, quia nec signaculum aliquod naturale perdit, quo inhabilitas reddatur coniugio, nec aliquid perdit quod patrem custodie naturaliter communitatum, sit seruandum usque ad conuugium, ut patet ex hoc quod filii ante coniugium post pubertatis annos absque ulla custodia communiter dicitur, repugnante natura si oppositum fieret. Quod n. communiter in naturalibus sic ostendit se natum esse fieri, ut dicitur in 2. Physicor. Et propterea ex eo quod naturali inclinatione femine ante coniugium custodiuntur, masculi non sed si custodie quis eos uellet, contra naturam morem agere diceretur, si uirgines h. abemus naturalis custodie in feminis usque ad coniugium, & libere facultatis in masculis, consequens est quod concubitus masculi primus cum meretrice non est in specie stupri, aut proportionali, sed simplex tantum fornicatio. Nec obstat quod ex primo concubitu reddatur habitior ad luxuriam, utpote expertus. Hoc enim commune est omni primo peccato in quolibet genere, quod ex primo reddatur habitior ad similitudinem, & constat quod non omne primum peccatum habet propriam speciem distinctam a secundo & tertio &c. Et hinc habes quod si masculus confitetur de luxurie peccato, non oportet querere si erat uirgo.

¶ Ad primam ergo obiectionem in oppositum, conceditur quod non omnis species luxurie sumitur ex parte utriusque sexus. ¶ Ad secundam uero dicitur, quod stuprum non significat uitium oppositum uirginitati adæquate, sed in muliere tantum. Et propterea obiectio nihil obstat. Et propterea uirginitatis aureola non opponitur tantum uitio contra uirginitatem, sed etiam causa amissioni uirginitatis, adique ergo ruit ratio illa.

¶ Ad tertium dubium dicitur, quod cum stuprum sit species luxurie naturalis, & propterea tam a magistro sententiarum, quam a Gratiano quinque tantum species numerantur luxurie, & non fit mentio de uitio contra naturam, utpote non pertinente ad distinctum genus: & moralitatis, qua mulier seipsum pollut, non fit luxuria naturalis, sed contra naturam, dicendum est quod huiusmodi pollutio non est stuprum, sed est longe maius peccatum,

scilicet contra naturam, tollens irrepugnabilem, nec est enim quod in muliere uirginitatem, nec stuprum opponatur alicuius, Vni namque uirtuti multa opponuntur &c. ¶ Ad quartum dubium dicitur, quod si

ducit, & sic tenetur ei satisfacere. Vnde dicitur Exod. 22. Si uiderit quis uirginem nondum desponsatam, dormientemque eam, dotabit eam, & habebit uxorem. Si autem pater uirginis dare noluerit, reddet pecuniâ iuxta modum dotis, quam uirgines accipere consueverunt. Hinc uero iniuriam facit patri pudelle, unde & est secundum legem tenetur ad penam. Dicitur enim Deuter. 22. Si inuenit uir puellam uirginem, quæ non habet sponsum, & apprehendens concouerit cum illa, & res ad iudicium uenerit, dabit qui dormiuit eam patri pudelle 50 sicles argenti, & habebit eam uxorem, & qui huiusmodi uitiam, non potest dimittere eam cunctis diebus uite sue, & hoc ideo, ne uidetur habebit eam uxorem, ut Augustinus dicit

¶ Ad tertium dubium dicitur, quod cum species rerum sint fixæ numeri, ut dicitur 8. Metaph. in quibus sublatio unitatis uariatur speciem, & in masculo primo coeunte cum meretrice differentia stupri non saluetur, quia nec signaculum aliquod naturale perdit, quo inhabilitas reddatur coniugio, nec aliquid perdit quod patrem custodie naturaliter communitatum, sit seruandum usque ad conuugium, ut patet ex hoc quod filii ante coniugium post pubertatis annos absque ulla custodia communiter dicitur, repugnante natura si oppositum fieret. Quod n. communiter in naturalibus sic ostendit se natum esse fieri, ut dicitur in 2. Physicor. Et propterea ex eo quod naturali inclinatione femine ante coniugium custodiuntur, masculi non sed si custodie quis eos uellet, contra naturam morem agere diceretur, si uirgines h. abemus naturalis custodie in feminis usque ad coniugium, & libere facultatis in masculis, consequens est quod concubitus masculi primus cum meretrice non est in specie stupri, aut proportionali, sed simplex tantum fornicatio. Nec obstat quod ex primo concubitu reddatur habitior ad luxuriam, utpote expertus. Hoc enim commune est omni primo peccato in quolibet genere, quod ex primo reddatur habitior ad similitudinem, & constat quod non omne primum peccatum habet propriam speciem distinctam a secundo & tertio &c. Et hinc habes quod si masculus confitetur de luxurie peccato, non oportet querere si erat uirgo.

¶ Ad primam ergo obiectionem in oppositum, conceditur quod non omnis species luxurie sumitur ex parte utriusque sexus. ¶ Ad secundam uero dicitur, quod stuprum non significat uitium oppositum uirginitati adæquate, sed in muliere tantum. Et propterea obiectio nihil obstat. Et propterea uirginitatis aureola non opponitur tantum uitio contra uirginitatem, sed etiam causa amissioni uirginitatis, adique ergo ruit ratio illa.

¶ Ad tertium dubium dicitur, quod cum stuprum sit species luxurie naturalis, & propterea tam a magistro sententiarum, quam a Gratiano quinque tantum species numerantur luxurie, & non fit mentio de uitio contra naturam, utpote non pertinente ad distinctum genus: & moralitatis, qua mulier seipsum pollut, non fit luxuria naturalis, sed contra naturam, dicendum est quod huiusmodi pollutio non est stuprum, sed est longe maius peccatum,

¶ Ad tertium dubium dicitur, quod cum species rerum sint fixæ numeri, ut dicitur 8. Metaph. in quibus sublatio unitatis uariatur speciem, & in masculo primo coeunte cum meretrice differentia stupri non saluetur, quia nec signaculum aliquod naturale perdit, quo inhabilitas reddatur coniugio, nec aliquid perdit quod patrem custodie naturaliter communitatum, sit seruandum usque ad conuugium, ut patet ex hoc quod filii ante coniugium post pubertatis annos absque ulla custodia communiter dicitur, repugnante natura si oppositum fieret. Quod n. communiter in naturalibus sic ostendit se natum esse fieri, ut dicitur in 2. Physicor. Et propterea ex eo quod naturali inclinatione femine ante coniugium custodiuntur, masculi non sed si custodie quis eos uellet, contra naturam morem agere diceretur, si uirgines h. abemus naturalis custodie in feminis usque ad coniugium, & libere facultatis in masculis, consequens est quod concubitus masculi primus cum meretrice non est in specie stupri, aut proportionali, sed simplex tantum fornicatio. Nec obstat quod ex primo concubitu reddatur habitior ad luxuriam, utpote expertus. Hoc enim commune est omni primo peccato in quolibet genere, quod ex primo reddatur habitior ad similitudinem, & constat quod non omne primum peccatum habet propriam speciem distinctam a secundo & tertio &c. Et hinc habes quod si masculus confitetur de luxurie peccato, non oportet querere si erat uirgo.

¶ Ad primam ergo obiectionem in oppositum, conceditur quod non omnis species luxurie sumitur ex parte utriusque sexus. ¶ Ad secundam uero dicitur, quod stuprum non significat uitium oppositum uirginitati adæquate, sed in muliere tantum. Et propterea obiectio nihil obstat. Et propterea uirginitatis aureola non opponitur tantum uitio contra uirginitatem, sed etiam causa amissioni uirginitatis, adique ergo ruit ratio illa.

Super quæstio. 154. articulum septimum.

In artic. 7. eiusdem 154. quæst. occurrunt dubia quatuor. Primum, circa principium corporis artic. quo pacto itant ista duo simul. 1. q. raptus sit vna species luxurie distincta ab aliis, & tamè concidat cu stupro, & aliis speciebus luxurie. Species namque eiusdem generis non concidunt.

ARTICVLVS VII.

Utrum raptus sit species luxurie distincta à stupro.

AD SEPTIMUM sic proceditur. Vñ, q. raptus non sit species luxurie distincta à stupro. Dicit enim Isidorus * in lib. Etymol. q. stuprum, id est raptus, proprie est illicitus coitus à corrupendo dicitur: vnde & qui raptu potitur, stupro fruitur: ergo videtur, q. raptus non debeat poni species luxurie à stupro distincta.

¶ 2. Præterea. Raptus vñ quâdam violentiam importare. Dicitur enim in Decretis 36. q. 1. f. quod raptus committitur, cum puella violenter à domo patris abducitur, vt corrupta in vxorem habeatur: sed hoc, quod violentia alicui inferatur, per accidens se habet ad luxuriam, que per se respicit delectationem concubitus: ergo vñ, q. raptus non debeat poni determinata species luxurie.

¶ 3. Præterea. Peccatum luxurie per matrimonium cohibetur. Dicit enim 1. ad Corinth. 7. Propter fornicationem vnusquisque suam vxorem habeat: sed raptus impedit matrimonium sequens: dicit enim in concilio * Meldensi. Placuit, vt hi qui rapiunt foeminas, vel furâtur, vel seducunt, eas nullatenus habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum consensu parentum suorum susceperint: ergo raptus non est determinata species luxurie.

¶ 4. Præterea. Aliquis potest cognoscere suam sponsam absque peccato luxurie: sed raptus potest committi, si aliquis violenter sponsam suam auferat de domo parentum, & eam carnaliter cognoscat. ergo raptus non debet poni determinata species luxurie.

SED CONTRA est, quod raptus est illicitus coitus, vt Isid. *

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

ostenditur, q. non omnino per accidens huiusmodi deformitates iniustitie adiunguntur luxurie: quoniam tantò maior grauior est luxuria, quanto minus curat subire iniustitie offensas, pericula, &c. Et non ostenditur per hoc, q. ipsa luxuria ex sua magnitudine, aut quocunq. sui generis habeat specificas dñas per se in suo genere, vt in primo huius quart. ad fm in litera hies. Simile est enim de adulterio, sacrilegio, &c. iudiciu. Iaro siquidem vocabulo, specieru luxurie sortita sunt nomina.

RESPONDEO. Dicendum, quod raptus, prout nunc de eo loquimur, est species luxurie. Et quandoque quidem in idem concurrat cura stupro: quandoque autem inuenitur raptus sine stupro, quandoque verò stuprum sine raptu. Concurrunt quidem in idem, quando aliquis violentiam infert ad virginem illicite deflorandam, que quidem violentia quandoque infertur tam ipsi virgini, quam patri: quandoque autem infertur patri, sed non virgini, puta, cum ipsa consentit, vt per violentiam de domo patris abstrahatur. Differt etiam violentia, & raptus alio modo: quia quandoque puella violenter abducitur à domo parentum, & violenter corrumpitur: quandoque autem est violenter abducitur, nõ tamen uiolenter corrumpitur, sed devoluntate virginis, siue corrumpatur fornicatio concubitu, siue matrimoniali. Qualitercunq. enim violentia adfit, salua est ratio raptus. Inuenitur autem raptus sine stupro, puta si aliquis rapiat viduam, vel puellam corruptam. Vnde Symmachus Papa * dicit. Raptores viduaru, vel virginum ob immanitatem facinoris tanti detestamur. Stuprum verò sine raptu inuenitur, quando aliquis absque violentie illatione virginem illicite deflorat.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod quia raptus plerique cum stupro in idem concurrat, ideo quandoque vnum pro alio ponitur.

AD SECUNDUM dicendum, q. illatio violentie videtur procedere ex magnitudine concupiscentie, ex qua aliquis non refugit periculo se immittere uiolentiam inferenda.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Ad id autem, quod addit contra primam responsionem authoris ad cap. Placuit, dicitur, q. verè cap. illud ex concilio Aquigrani est abrogatum: quoniam constat, q. non ligat. Et q. Hiero. intendit contrarium, dicitur docet coniugium inter raptores, & raptam posse esse legitimum de consensu partium, & cap. illud manifeste statuit oppositum, ita vt non sit capax expõnis Martini: quoniam expressè prohibet totaliter coniugium inter raptores. & raptam post dicitur. Placuit vt qui rapiunt foeminas, nullatenus eas habeant vxores, quamuis eas postmodum nuptialiter cum parentum consensu susceperint. Quid clarius dum est, q. sicut raptor pecunie, aut armenti restituitur dicitur, cum satisfecerit dño rei rapta, qñ s. fecit de re rapta, vt dñs rei disposuit: ita raptor filie restituitur cum patri censetur, si de filia disposuit, vt pater vult. Et propterea si patri placet, vt puella voluitaria maneat cum eo qui rapuit, non est amplius restitutioni obnoxius.

Secunda Secunda S. Thomæ. AAA De

Habetur 36. q. 2. cap. ka. Procora.